

Zvončić

Školski list učenika Hrvatske nastave u Berlinu • srpanj 2016.

www.hrvatska-nastava-berlin.de

Sadržaj

str. 3	Riječ učitelja
str. 4	Završna priredba 2015.
str. 5	Glagoljica u dječjem oku i srcu
str. 6	Germanizmi u hrvatskom jeziku
str. 7	Intervju sa Stipom Božićem
str. 8	Ususret božićnim blagdanima
str. 12	Pozdrav Paji Kanižaju
str. 13	Kad bismo imali stroj profesora Baltazara
str. 14	Šuma Striborova
str. 16	Mašti na volju za masku najbolju
str. 18	Kad bismo mogli oputovati
str. 19	Natjecanje u čitanju
str. 20	O mjesecima
str. 22	Hrvatski suveniri
str. 24	Moji uzori
str. 26	Oni koje volimo
str. 28	Što Nijemci znaju o Hrvatskoj?
str. 29	Hrvatske legende i mitovi u slici
str. 30	Naši učenici

IMPRESUM: **Zvončić**, školski list Hrvatske nastave u Berlinu • Izlazi jedanput godišnje • Berlin, srpanj 2016.

Izdavač: Hrvatska nastava Berlin • Uredili: Mladen Balent, Gordana Kešina, Ela Tončić

Naslovnica: Tomislav Rezić, 7. r.

Fotografije: Mladen Balent, Sonja Breljak, Gordana Kešina, Željko Matić, Ela Tončić

Grafičko oblikovanje: Denona d.o.o., Zagreb • Tisk: LASERLINE Druckzentrum Berlin

Naklada: 175 primjeraka

Sponzor: LASERLINE Druckzentrum Berlin

Riječ učitelja

Drage čitateljice i čitatelji,

na kraju svake školske godine imate priliku pročitati školski časopis *Zvončić* koji ove godine slavi svoj 7. rođendan. Između korica *Zvončića* nalaze se uspomene na naše školske i izvanškolske aktivnosti u protekloj godini, kojih će se naši učenici za nekoliko godina rado prisjećati kad na polici s knjigama nađu na svoj časopis iz hrvatske nastave.

Ove smo godine za roditelje, rodbinu i prijatelje organizirali božićnu i završnu priredbu, a drugu godinu zaređom naši su se učenici natjecali u čitanju na hrvatskom jeziku. Učili smo i o hrvatskim legendama i mitovima, a to bogatstvo hrvatske usmene i narodne književnosti roditeljima i svima zainteresiranim približili smo izložbom u Veleposlanstvu Republike Hrvatske.

U ovogodišnjem *Zvončiću* odlučili smo našim čitateljima predstaviti hrvatske suvenire, Šumu Striborovu i neke zanimljive osobe iz naše domovine, a maštu smo najjače upregnuli kad smo pokušali zamisliti da se u našim rukama našao svemoćni stroj profesora Baltazara. Maštali smo i o mjestima na koja možemo otpovijati, a nastavu smo odradili i na terenu – proveli smo istraživanje o tome koliko Nijemci znaju o Hrvatskoj.

Najprije želimo zahvaliti našim radišnim učenicima. Veliko hvala i roditeljima koji su svoje slobodno vrijeme odvojili za pomaganje u našim aktivnostima, posebno članicama Društva prijatelja hrvatske nastave.

Proteklu ćemo godinu zapamtiti i po izvrsnoj suradnji i potpori koju smo dobili od Veleposlanstva Republike Hrvatske, Hrvatske katoličke misije i hrvatskih udruga u Berlinu i kojima ovim putem zahvaljujemo.

Ove se godine opraćamo od učitelja Mladena koji svojim učenicima poručuje da nastave marljivo raditi i da će ih se uvijek sjećati s osmijehom na licu.

Lijepe praznike, dugo i toplo ljetu u domovini te mnogo opuštajućih i radosnih trenutaka žele vam učitelji Gordana, Mladen i Ela!

Završna priredba

2015.

Završetak školske godine

2014./2015. obilježili smo vrućeg poslijepodneva

5. srpnja u Hrvatskoj katoličkoj misiji. Osim podjele učeničkih knjižica, naši su đaci roditelje i rodbinu razveselili marljivo pripremljenim točkama. Svojim nastupima čestitali su rođendan domovini Hrvatskoj i podsjetili nas na njezine brojne ljepote. Bilo je tu riječi i o (ponekad) komplikiranom školskom životu, ali i onome čemu se najviše veselimo - skorašnjim praznicima, moru, kupanju, sunčanju... Na samom kraju priredbe publiku je svojim break-dance vratolomijama oduševio Lovro. Učenici koji su se istaknuli trudom i marljivošću nagrađeni su pohvalnicom učiteljskog vijeća koju im je uručio hrvatski veleposlanik Ranko Vilović. Učiteljice Marina i Rachela emotivnim govorom oprostile su se od svojih đaka i njihovih roditelja, uz želju da i dalje marljivo i s veseljem pohađaju hrvatsku nastavu.

Fotografije: Sonja Breljak /
Hrvatski glas Berlin

Ema Lončarević, 4. r.

Tomislav Rezić, 7. r..

Glagoljica u dječjem oku i srcu

Učenici hrvatske nastave sudjelovali su ove godine na međunarodnom likovnom natječaju „Glagoljica u dječjem oku i srcu“ koji su organizirali slikearica i pedagogica Ankica Karačić i njezin suprug Ante Karačić. Na adresu organizatora pristiglo je više od 1000 radova, a žiri Gradske galerije u Iserlohnu odabrao je najbolje crteže, među kojima je i rad našega učenika Tomislava Rezića. Tomislav je u kategoriji učenika 5.-8. razreda osvojio 4. mjesto i na tome mu iskreno čestitamo!

Mia Glavurdić, 6. r.

Petar Sušilović, 5. r.

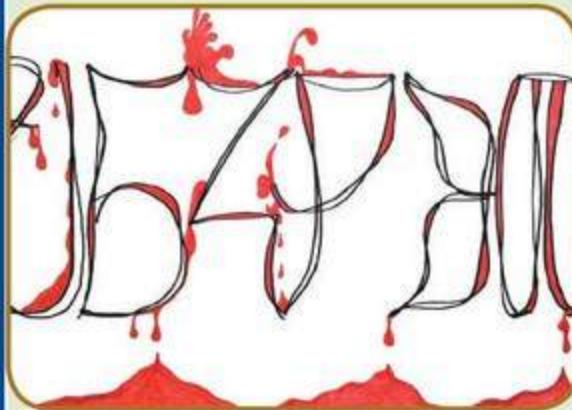

Luka Sušilović, 5. r.

Ukratko o glagoljici...

Glagoljica je staroslavensko pismo nastalo sredinom 9. stoljeća. Proširila se kao obla glagoljica u Bugarskoj, Makedoniji i susjednim zemljama te kao uglata glagoljica u Hrvatskoj. Početkom 16. st. sve ju više potiskuje latinica, ali u nekim se hrvatskim krajevima održala do kraja 19. st. Postanak glagoljice veže se uz širenje kršćanstva. Tu su zadaču obavljali redovnici iz Soluna, braća Ćiril (pravim imenom Konstantin) i Metod te njihovi učenici. U to je vrijeme stvoren prvi slavenski književni jezik koji nazivamo staroslavenskim. Konstantin je za taj jezik izumio posebno pismo - glagoljicu. Na taj su jezik i pismo preveli brojne crkvene knjige, a kasnije se glagoljica rabila i za zapisivanje hrvatskog jezika. Ime pisma dolazi od staroslavenske riječi *glagoljati* što znači *govoriti, reći, kazati*.

Glagoljicom, koja je u hrvatskoj povijesti bila u uporabi oko 1000 godina, bio je prožet život liturgije, prava, društvenih ustanova, znanosti i književnosti što dokazuje suverenitet narodnog jezika i pisma. Stoga je ona važan dio priče o hrvatskom kulturnom i nacionalnom identitetu.

Lana Gensamer, 9. r.

GERMANIZMI U HRVATSKOM JEZIKU

Riječi kao što su *beštek*, *bauštelac*, *farba*, *mišung*, *šnicla* u hrvatskom jeziku nazivamo germanizmima. To su riječi koje potječu iz njemačkog jezika. Ali, postavlja se pitanje kako su te riječi došle u hrvatski jezik.

Germanizmi su u hrvatski jezik počeli stizati još u 16. st. kad je Hrvatska bila dio Habsburške Monarhije. Zanimljivo je i da su prve hrvatske novine izisale na njemačkom jeziku, a njemački je sredinom 19. st. bio i službeni jezik u Hrvatskoj.

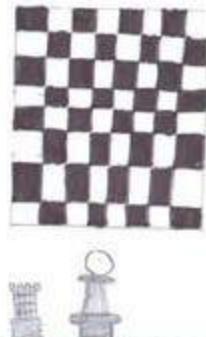
Danas u hrvatskom jeziku ima najmanje 2000 germanizama. Najčešći su u kajkavskom narječju i zagrebačkom govoru. Neki su postali dio standardnog jezika jer za njih nemamo odgovarajuće zamjene, npr. *šminka*, ali za brojne germanizme imamo i hrvatsku riječ. Evo nekoliko primjera:

ancug – odijelo
beštek – pribor za jelo
farba - boja
flaša - boca
friško – svježe
korpa - košara
šlank – mršav
vešmašina – perilica rublja
šlape – papuče
šnicla – odrezak
špek - slanina
štoker – utičnica

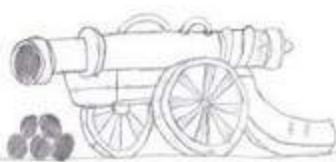
Valentina Horvat, 10. r.

Ana Lena Udovčić, 3. r.

Ivan Klišanin, 5. r.

Benjamin Weber, 7. r.

Liam Janike, 3. r.

Angelika Čavar, 1. r.

Svi moji jezici

Kad sam bila mala, nisam dobro znala ni njemački ni hrvatski jezik. Polako sam ih usvajala, a danas ne samo da njih govorim nego znam još španjolski i engleski jezik, a u školi učim ruski i hebrejski. Ljudi me često pitaju zašto učim sve te jezike i je li mi teško. Kažem im da nije uvijek jednostavno, znam pogriješiti, zamijeniti riječi, nekih se ne sjetiti, ali meni je sve to interesantno i jezike volim učiti. S mamom pričam hrvatski i njemački, s tatom, koji je iz Portonka, ponekad španjolski, s rođicima u Americi engleski, a s prabakom koja živi u Opatiji, naravno, hrvatski. No, za mene jezici nisu nešto što služi samo za komuniciranje. Požnavanje jezika pravo je bogatstvo jer nam otvaraju i druge kulture.

Amalija Alicea, 7. r.

Intervju sa Stipom Božićem

Stipe Božić na Mount Everestu

Na hrvatskoj smo nastavili upoznati razne književne vrste, pa tako i putopise. Putopis je književna vrsta u kojoj saznajemo zanimljivosti iz raznih zemalja, ali putopisci iznose i svoja subjektivna zapažanja te uspoređuju krajeve kojima putuju sa svojom domovinom. Nakon čitanja putopisa poznatog hrvatskog alpinista i putopisca Stipe Božića koji je osvojio najviše planinske vrhove na svim kontinentima, zamolili smo ga za intervju. Pitanja su sastavili Luka Blažević, 10. r., Ante Čaran, 10. r., Ivana Čaran, 7. r., Franzceska Čubela, 10. r., Domagoj Horvat, 10. r. i Ivica Mlinar, 11. r.

Zašto ste se i kad počeli baviti alpinizmom?

Alpinizmom sam se počeo baviti u srednjoj školi nakon što su mi taj sport preporučila dvojica priatelja.

Koliko dugo ste se pripremali za vrhove iznad 8000 m?

Za prvi vrh preko 8000 metara, Mt. Everest, pripremao sam se dvije godine nakon što sam bio izabran u ekspediciju.

Koliko ste trenirali za K2?

Za K2 sam već bio dobro utreniran s prijašnje ekspedicije na treću po visini planinu na svijetu Kangche-

njungu. Osim treninga trčanja i hodanja uzbrdo, morao sam vikendima na penjanja po domaćim i alpskim stijenama.

Iz kojeg ste se razloga penjali na tolike planine?

Prvo sam se počeo penjati iz značelje i hobija, a kasnije sam htio uraditi što veći uspjeh i postati jedan od najuspješnijih alpinista na svijetu.

Koji vrh je bio najteži?

Najteži je bio uspon zapadnim grebenom na vrh Everesta, zato što prije toga nitko tim smjerom nije mogao proći.

Koja Vam je ekspedicija najdraža?

Najdraža mi je bila ekspedicija na najviši vrh Antarktike, Mount Vinson. To je kontinent koji nije nastanjen niti ima bilo kakva života na njemu. Sve je bijelo, a planine su najljepše od svih koje sam vido.

Kakav je osjećaj na vrhu planine?

To je izvanredan osjećaj dok stojite visoko i gledate svijet odozgo. Osjećaj pobjede nad prirodom i samim sobom.

Što volite više, planine ili pustinje? I, što je opasnije, alpinizam ili proći kroz pustinju?

Alpinizam je mnogo opasniji jer su strmine, led, hladnoća i opasnosti od lavina ono čega u pustinjama nema. Pustinje su svejedno lijepo, ali također kriju opasnosti za nepripremljena putnika.

Koja Vam je planina najljepša? I, koja Vam je hrvatska planina najljepša?

Najljepša planina je za mene Ama Dablam u Nepalu, a od domaćih mi je najljepši Sveti Mihovil, planina pod kojom sam se rodio.

Što je najvažnije što ste na ekspedicijama naučili, tj. što Vam najviše koristi u svakodnevnom životu?

Na dalekim sam putovanjima naučio da su mi sve teškoće u običnom životu mnogo lakše u usporedbi s onim što sam proživio u visokim planinama.

Ususret božićnim blagdanima

Božićna priredba

Učenici hrvatske nastave u Berlinu održali su božićnu priredbu 13. prosinca u prostorijama Hrvatske katoličke misije. Program koji je trajao sat vremena vodili su Anđela, Antonio i Ivan, a dvorana je bila potpuno ispunjena roditeljima, bakama i djedovima, rođinom i priateljima malih izvođača. Učenici su se potrudili i tijednima marljivo radili kako bi priredba bila svečana, zanimljiva i u blagdanskom raspoređenju. Pjesmice, recitacije i igrokazi bili su o Svetom Nikoli, Božiću, Novoj godini, a neki su nas podsjetili na ljubav, zajedništvo, obitelj i prijateljstvo - vrijednosti koje nikada ne smijemo zaboraviti. Božićni su blagdani vrijeme mira i veselja, a njihovu toplinu moramo zadržati cijele godine. Priredba je završila pjesmom koju su otpjevala sva dječa koja su sudjelovala na priredbi, a članice Društva prijatelja hrvatske škole razveselile su ih slatkim darovima. U realizaciji priredbe pomogli su nam fratri iz Hrvatske katoličke misije koji su ustupili prostor i roditelji koji su pripremili slastice.

Fotografije: Željko Matić / Berlinski magazin

Voditelji Antonio, Ivan i Anđela

Recitaciju o pahuljicama izveo je Constantin

Zimsku pjesmu izrečitale su Lucia, Ana-Marija i Marlena

Zbor je izveo pjesmu Blistaj, blistaj zvijezdu mala

Što se dogodilo jedne lihe noći prije više od dvije tisuće godina, recitirala je Tatjana.

Pozdrav Svetom Nikoli izveli su Samuel, Dan, Kristian, Paulina i Viktorija.

Luka, Mateo i Iva ispričali su kako su se pripremali za Nikin dolazak

Recitaciju Sto mi je donio sv. Nikola izvele su Nathalie, Magdalena, Gabrijela, Angelika i Mariam.

Krampus je i ove godine Nikoli pokušao pomrsiti planove. Jesu li djeca ipak dobila darove vidjeli smo u igrokazu koji su izveli Maria, Ivana, Mile, Iva, Jana i Lovro.

Kratkim igrokazom Budi i ti sveti Nikola, Antonia, Ema, Ana-Lena i Gabrijel poručili su da i mi možemo biti nekome Sveti Nikola, no odluku o tome donosimo sami.

Filip, Ivan, Lana i Angelina otkrili su zašto se vesele Božiću.

Emilia, Ana i Noah izveli su igrokaz Blagdanski miševi.

Patricia, Matea i Iva pokazale su kako smisao Božića nisu božićni ukrasi, već nešto sasvim drugo.

Uz slavlje Božića razvili su se brojni običaji. O tome su nam čitale Maria i Terezija.

Vic-majstor Paul zanimljivim je vicevima nasmijao posjetitelje.

Dvije novogodišnje čestitke uputili su učenici Antonio i Mateo...

i Tomislav.

Ovogodisnja božićna priredba završena je uz pjesmu Šretan Božić, čestitkama za blagdane i podjelom poklona za djecu.

Božićne radionice

Budući da nam prosinac nikako nije htio dati snijeg da uživamo u zimskim radostima, daci su stvar uzeli u svoje ruke i napravili snjegoviće od bijelih čarapa i riže te ih ukrasili gumbicima, pribadačama i vrpčama. Snjegovići su stvarno bili posebni i neobični! Drugi su se pak za blagdane pripremali izrađujući božićne i novogodišnje čestitke. Čestitke su obradovale one kojima su namijenjene, a djeca su bila ponosna jer su pokazala svoju kreativnost.

Pozdrav Paji Kanižaju

Dana 4. studenoga 2015. u 77. godini života preminuo je naš istaknuti književnik i satiričar Pajo Kanižaj. *Bila jednom jedna plava, Šarabara, Prsluk putcam, Zeleni brkovi, Zapisi odrasloga limača, 3čave pjesme* samo su neka od djela uz koja su odrastale generacije hrvatskih školaraca. Osim toga, podario nam je niz romana, slikovnica, kazališnih komada, televizijskih emisija, crtačih filmova i dr. Sjećanja na pjesnika, koji je volio reći da zahvaljujući limačima ima veliku povlasticu da je mlađi od svoje osobne iskaznice, oživjeli smo prevodeći neke od njegovih najpoznatijih stihova na njemački jezik.

Jesen

U jesen sve pada...

Lišće pada sa drveća,
a latice tanke i sa cvijeća.

Sa neba padaju gromovi i munje,
a sa grana jabuke i dunje.

Još u jesen, iznenada,
svaki čas i kiša pada.

U jesen sve pada,
to se zna,
baš ove jeseni
sa stepenica

- pao sam i ja!

Herbst

Im Herbst fällt alles...

Blätter fallen von den Bäumen
und dünne Blütenblätter von den Blumen.

Vom Himmel fallen Donner und Blitze
und von den Ästen Äpfel und Quitten.

Noch dazu im Herbst, plötzlich,
immer wieder fällt der Regen.

Im Herbst fällt alles,
das weiß man,
und genau diesen Herbst
von den Treppen

- fiel ich auch!

Klara Marija Zlatunić, 6. r.

Hrvatska domovina

Da sam se rodio
usred snijega i leda,
Bio bih sigurno
eskimskih pogleda.

Da sam se rodio
usred kineskog dana
Ili japanske noći,
imao bih kose oči.

Da sam se rodio
usred Pariza,
za Francusku mi nikad
ne bi trebala viza.

Da me je netko
u Gani na svijet donio,
svu bih svoju ljubav
Gani poklonio.

Da su mi roditelji
bili beduini,
pjevao bih pjesme
drugoj domovini.

Ali s hrvatskog neba
bacila me roda
i tako postah djelič
hrvatskog naroda!

Moj hrvatski

zaplakao sam hrvatski
progovorio hrvatski
hrvatskim govorim
šapućem hrvatski
šutim hrvatski
sanjam hrvatski
i na javi sanjam hrvatski
volim na hrvatskom
volim hrvatski
pišem hrvatski
kad ne pišem hrvatski
sve mi je na hrvatskom
hrvatski mi je sve

Kroatisches Heimatland

Wenn ich in Schnee und Eis
geboren wäre,
würde ich bestimmt
wie ein Eskimo aussehen.

Wenn ich an chinesischem Tag
oder in japanischer Nacht
geboren wäre,
hätte ich Schlitzaugen.

Wenn ich in Paris
geboren wäre,
bräuchte ich für Frankreich
nie ein Visum.

Hätte mich jemand
in Ghana zur Welt gebracht,
würde ich meine ganze Liebe
Ghana schenken.

Wenn meine Eltern
Beduinen wären,
würde ich einem anderen Heimatland
Lieder singen.

Aber aus dem kroatischen Himmel
warf mich ein Storch
und so entstand ich, ein Teilchen
des kroatischen Volks!

Andjela Božica Franjičević, 8. r.
i Enrique Kassé, 9. r.

Mein kroatisch

ich weinte los kroatisch
ich fing an zu sprechen kroatisch
kroatisch spreche ich
flüstere kroatisch
schweige kroatisch
träume kroatisch
und in der Wirklichkeit träume ich kroatisch
mag auf kroatisch
mag kroatisch
schreibe kroatisch
wenn ich nicht kroatisch schreibe
ist mir alles auf kroatisch
kroatisch ist mir alles

Mia Glavurdić, 6. r. i Lana Gansemer, 9. r.

Jedan od najomiljenijih likova hrvatskog crtanog filma sigurno je profesor Baltazar. Svi znamo za njegov čudesni stroj koji može riješiti svaki problem. Maštali smo da se taj njegov svemoćni stroj nakratko našao u našim rukama.

Kad bismo imali stroj profesora Baltazara

Anton Bauer, 2. r.

Anton Dujšin, PŠ

Da imam Baltazarov čudesni stroj, napravila bih jednu vilu i stvorila jednog psa i napravila bih da iz škole nestane matematika.
Laura Bralo, 5. r.

Iva Nakic, 3. r.

Ja bih poželjela psa, veliku kuću i da u školi nema likovnog.
Antonia Teklić, 3. r.

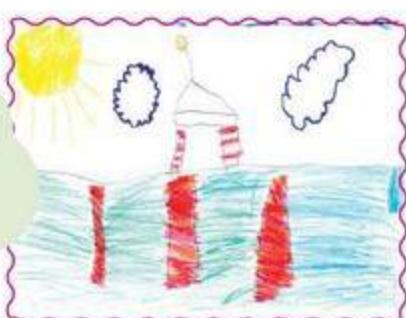
Luka Duvnjak, 1. r.

Što bih radila ako bih bila Baltazar? Ja bih izumila jedan stroj, koji me odvede u Hrvatsku. Samo moraš upisati ili reci gdje želiš. Onda te odmah doveze do Hrvatske ili gdje želiš!!!
Lucija Repušić, 4. r.

Constantin Goracy, 3. r.

Da sam ja profesor Baltazar, ja bih napravio: slatkise, Ferrari, bazen, kuću, mobitel, tablet i jednu limuzinu.
Mate Vukadin, 5. r.

Mateo Duvnjak, PŠ

Ako bih imao onakav stroj, kao profesor Baltazar, ja bih sebi napravio veliki sladoled, veliki avion i jedan mobitel.
Mirk Mamić, 5. r.

Ja bih s mašinom, kad je pauza, da dodem u Hrvatsku. Kad dodem u Hrvatsku, onda je 10 minuta pauze kao jedan dan. I želim da uvijek kada pada kiša mogu napraviti plažu i sunce.
Marina Vukadin, 4. r.

ŠUMA STRIBOROVA

Anna-Maria Čeko, 1. r.

Maja ŠUMA STRIBOROVA

Maja Baković, 1. r.

Mijo Kraljović, 1. r.

Šuma Striborova

Šuma Striborova jedna je od najomiljenijih priča iz poznate zbirke *Priče iz davnine* najpoznatije hrvatske spisateljice za djecu Ivane Brlić-Mažuranić. Zovemo je i *hrvatskim Andersenom*, a dječju je književnost obogatila i omiljenim Čudnovatim zgodama šegrtka Hlapića. U začaranoj šumi Striborovo čudesno i nadnaravno se isprepliće sa zbiljskim, a legenda kaže da šuma mora ostati začarana dokle god u nju ne uđe onaj kojemu je draža njegova nevolja nego sva sreća ovoga svijeta. Dogodilo se jednom da je mladić zašao u šumu Striboru ne znajući da je začarana i sreu prelijepu djevojkou. Opijken njezinom ljepotom, odveo ju je kući majci. Starica je ubrzo naslutila da djevojka nije ono za što se predstavlja i pozrtovno je kročila u začaranu šumu kako bi zaštitila sina jedinca.

Laura Jedval, 6. r.

Meni je najzanimljiviji bio čarobnjak Stribor. On je na kraju priče našao rješenje za mamin problem. Pomogao je staroj mami i njezinom sinu shvatiti kako je u životu najvažnija obiteljska ljubav.
Lea Habjanec, 6. r.

Ilijana Franić, 2. r.

Nedr se neviše svida Stribor. Zato jer je Stribor čarobnjak. On je pomogao staroj baci da spasi svog sina.
Lukas Jedval, 5. r.

Andelko Crnogorac, 2. r.

Posebno mi se svidio kraj priče jer je zlučesta djevojka ponovno postala zmija. Ja bih uvjek slušao svoju mamu i ne bih nikada napravio ovo što je napravio sin iz priče.
Noah Pervan, 3. r.

Najzanimljivija mi je bila mlada snaha jer je uspjela prevantirati mladića. Ona je zla, ali jako lijepa.
Ana Lončar, 4. r.

Ana Livaja, 3. r.

14

Antonio Kaya, 3. r.

Emma Pavić, 2. r.

Stefano Kaya, 1. r.

Lucia Billia, 2. r.

Šuma striborova

Lea Habjanec, 6. r.

ŠUMA Striborova

Jacqueline Vollmer, 2. r.

Mara Penić, 1. r.

Šuma Striborova

Najdraža mi je stara mama jer je bila upoma i na kraju spasila svog sina od zločeste zmje. Na kraju je pobijedila prava ljubav.

Laura Jedvaj, 6. r.

Najbolja je bila stara mama jer je zgodna i jako velika. Ona je najbolja jer je hrabro spasila sina od zločeste zmje.

Dan Olujić, 3. r.

Emilija Batinić, 3. r.

Ne sviđa mi se što sin nije slušao mamu. Ja nikada ne bih to napravio svojoj mami.

Ivano-Duje Brčić, 3. r.

Paulina Olujić, 2. r.

Šuma Striborova

Dan Olujić, 3. r.

Martina Kulić, 2. r.

Meni je zanimljiva djevojka zmja jer je jako snalažljiva. No, dobro je što je na kraju sve dobro zavišilo.

Ana Livaja, 3. r.

Gabriel Penić, 2. r.

ŠUMA STRIBOROVA

Fabian Meštrović, 2. r.

Šuma Striborova

ŠUMA STRIBOROVA

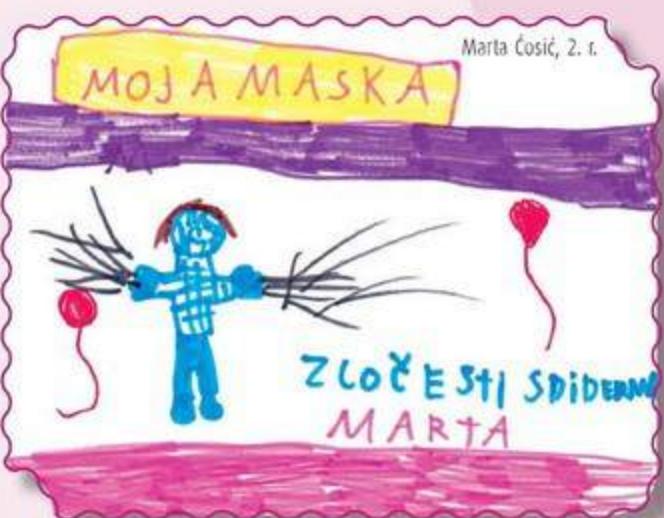
Leona Lučić, 2. r.

Luka Perša, 3. r.

Maští na volju za masku najbolju

Svi mi ponekad želimo biti netko drugi. Barem na jedan dan – netko bolji, smješniji, čudniji, jednostavno drugačiji. Poklade, fašnik, maškare ili mačkare – sve su to nazivi za ono doba godine u kojem se možemo maskirati u što god poželimo.

Marta Čosić, 2. t.

Moja Maska

Tereza Rapić, 2. t.

MOJA MASKA

Maja Baković, 1. t.

MOJA MASKA

Luka Bogdanović, 1. t.

Moja Maska Klara

Klara Marić, 2. t.

MOJA MASKA

Daniel Anković, 1. t.

MOJA MASKA

Samuel Klijajić, 2. t.

Kad bismo mogli oputovati

Lovro Blažević, 5. r.

Ja bih mogla oputovati u Pariz, ja bih isla na Eiffelov toranj. Isla bih vidjeti i Mona Lisu. Nakon toga bih isla u kupovinu.
Andrea Kolarac, 7. r.

Ja bih putovala u London. To je putovanje kao iz snova. Ja bih tamo isla u šoping jer ima puno dućana. Tamo ima isto puno znamenitosti i ja volim pićati engleski.

Ana Kožul, 7. r.

Željela bih putovati s prijateljicom u Dubai. Tamo je skoro uvijek prelijepo vrijeme. Po slikama znam da je tamo predivno. Tamo možeš otici u dobar šoping jer ima veliki izbor.
Antonia Čavar, 9. r.

Ja bih oputovao u Ameriku jer sam uvijek htio barem jednom tamo oputovati u životu. Amerika ima velike i prelijepе gradove koji, kao naprimjer New York, utječu na cijeli svijet. Isto bih rado jednom oputovao u Južnu Ameriku zbog drugačije kulture. Zanimaju me njihove stare građevine i tradicije.
Matej Leonard Vlašić, 9. r.

Ja bih oputovala u Španjolsku ili Los Angeles ili negdje drugdje zato što mislim da je tamo lijepo i rado bih tamo isla. Isla bih s prijateljicom ili jednom mojom sestrom. Htjela bih vidjeti nove znamenitosti.
Maria Ćubela, 5. r.

Oputovala bih u Francusku ili Englesku. Oputovala bih tamo jer nikada nisam tamo bila, a kako me zanimaju druge države i gradovi, znamenitosti i kulture.
Helena Štefanec, 7. r.

Oputovala bih u Hrvatsku ili Nizozemsku. Oputovala bih tamo jer su ljudi jako ljubazni, priroda jako lijepa i hrana ukusna. Tamo bih se mogla najbolje odmoriti i zabaviti. Voljela bih i oputovati u Ameriku i vidjeti sve poznate gradove, mjestra i znamenitosti.
Antonia Štefanec, 11. r.

Anamaria Prnjak, 3. r.

Ja bih otišao u Brazil, u grad Rio. Jako volim Rio, zato što je tamo najlepša plaža i tu se svudje može igrati nogomet bez pravila. Rio je isto prekrasan u noći, ima puno klubova i ljudi koji izlaze van. Znam da je Rio jako opasan, zato što ima puno mafije, ali to meni nije važno.
Marko Kožul, 9. r.

Kad bих mogla oputovati u New York ili San Francisco, isla bih sa sestrom, prijateljicom ili momkom. Rado bih oputovala u New York jer je moja sestra već bila tamo i jako me fasciniraju velike kuće i sve što se tamo desilo. Sviđa mi se da se u New Yorku snimaju serije i filmovi. Kad bih već bila u New Yorku, htjela bih odletjeti u Miami. U San Francisco bih oputovala jer se tamo snimala jedna serija koju ja jako volim, a sada se snima nastavak. U seriji se nekad vide dijelovi San Francisca, a to mi se sviđa. Htjela bih s autom prijeći preko velikog crvenog mosta u San Franciscu. Ako ne bih mogla oputovati u New York, Miami ili San Franciscu, onda bih htjela negdje drugdje u Americu jer mi se Amerika jako sviđa.
Terezija Budimir, 5. r.

Ja bih rado otišao u Kinu zato što bih htio upoznati druge kulture i nove zemlje. Bilo bi super da jednom mogu vidjeti Kineski zid zato što je tako dugačak. Ljudi su tamo sigurno posve drugačiji nego u Njemačkoj, možda bih mogao upoznati jednog novog prijatelja.
David Marić, 8. r.

Kad bih mogao oputovati, ja bih isao na Kubu zato što je tamo jako lijepo.
Lovro Blažević, 5. r.

Natjecanje u čitanju

Sudionici natjecanja

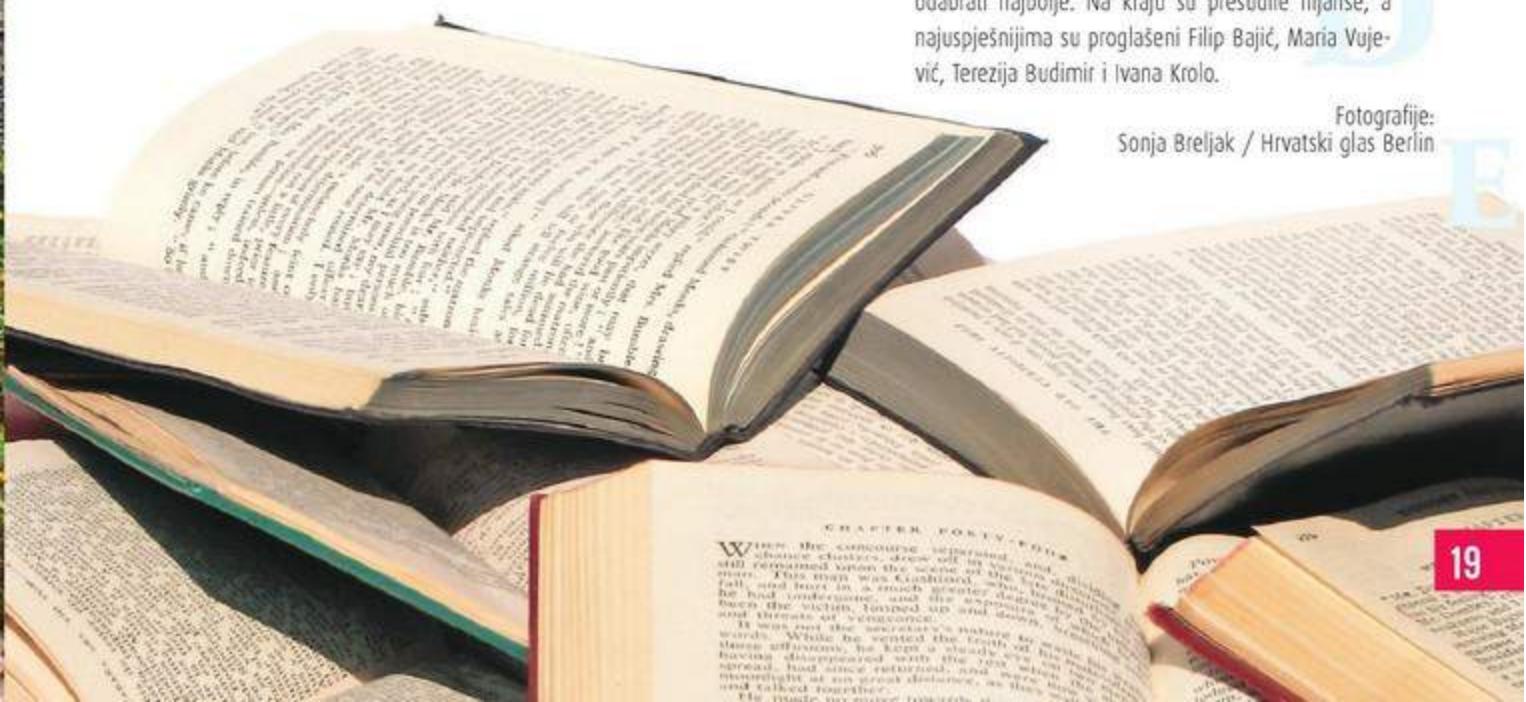
Pobjednici Ivana Krolo (6. razred), Terezija Budimir (5. razred), Maria Vujević (4. razred) i Filip Bajić (3. razred)

U subotu, 20. veljače 2016. u prostorijama Hrvatske zajednice održano je natjecanje u čitanju za učenike hrvatske nastave od 3. do 7. razreda. Ova je aktivnost održana povodom Međunarodnog dana materinskog jezika, a njezin je cilj osvijestiti važnost njegovanja materinskog jezika i potaknuti učenike na čitanje na hrvatskom jeziku.

Pred roditeljima, bakama i djedovima i ostalima koji su došli podržati natjecatelje učenici 3. razreda čitali su priču *Glava Sanje Pilić* iz koje smo naučili kako mozak treba hranu, a najviše voli jesti znanje. Učenici 4. razreda čitali su priču iste autorice o neobičnoj školi u kojoj se najviše cjeni smijeh. Učenici 5. razreda pročitali su duhovit odlomak iz romana *Mama je kriva za sve* Zorana Pongrašića o dječaku Berislavu i njegovoj mami, dok su učenici 6. i 7. razreda čitali odlomak iz romana *Filip, dječak bez imena* Ante Gardaša o dječaku iz sirotišta koji slobodno vrijeme provodi gledajući vlakove.

Na natjecanju je sudjelovalo 17 učenika (3. razred: Filip Bajić, Patricia Jerat, Noah Pervan i Ana-Marija Šimić, 4. razred: Annalena L. Jakupcević, Antonio Ličanin, Maya Morgenstern, Maria Vujević i Tatjana Weber, 5. razred: Terezija Budimir, Maria Čubela, Ivan Klišanin i Ivan Škaro, 6. i 7. razred: Tomislav Kopilović, Ivana Krolo, Mario Mlinar, Ivana Vujević). O pobjednicima je odlučila stručna komisija u sastavu: Sonja Breljak, urednica portala Hrvatski glas Berlin, novinarka Slavica Kljajić i Ivanka Vilović, prof. hrvatskog jezika, urednica na HTV-u i supruga veleposlanika Ranka Vilovića. Članice komisije imale su težak zadatak jer su se svi učenici potrudili i teško je bilo odabratи najbolje. Na kraju su presudile nijanse, a najuspješnijima su proglašeni Filip Bajić, Maria Vujević, Terezija Budimir i Ivana Krolo.

Fotografije:
Sonja Breljak / Hrvatski glas Berlin

O mjesecima

Moji najdraži mjeseci su kolovoz i prosinac. Zato što je u kolovozu ljetno i onda idemo u Hrvatsku kod naših roditelja i svaki dan idemo na plažu Dugi rat gdje je najljepša plaža. Kupamo se i uživamo u morskim radostima. Ove godine smo svi skupa ulovili 20 morskih ježeva i uvijek smo na plaži jedli sladoled. Također volim kolovoz zato što imam rođendan 17.8. Bila sam sretna kad sam dobila poklonje i zato mi se svida kolovoz. Prosinac mi je isto jedan od najdražih mjeseci zato što je Božić i onda se okupi cijela obitelj i slavimo rođenje Isusa i dobijemo puno poklona. I zato što moja sestra ima rođendan i svi slavimo. Prosinac je zadnji mjesec u godini i onda svi slavimo Novu godinu. Svi skupa čekamo ponoć, a u ponoć potinje Nova godina. Hura! Nova godina i tada palimo vatromet i petarde. Zato mi se svidaju ova dva mjeseca.

Maria Vujević, 4. r.

Najdraži mjesec mi je svibanj zato što u svibnju imam rođendan. Volim svoj rođendan zato što smo svi zajedno i slavimo. Ne volim mjesec travanj zato što je često nevrijeme.
Mile Bizović, 5. r.

Josip Brdar, 2. r.

Tatjana Weber, 4. r.

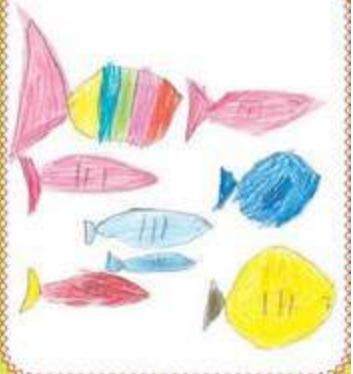

Mateo Linse, 3. r.

Nathalie Rinka, 2. r.

Moji najdraži mjeseci su travanj, prosinac, srpanj i kolovoz. Volim travanj zato što je u tom mjesecu moj rođendan. Prosinac volim zato što je to mjesec u kojem je Božić. Srpanj i kolovoz su mi jedni od najdražih mjeseci zato što su tada ljetni praznici. Pogolovo volim srpanj jer tada počinju praznici.
Jana Andrušić, 5. r.

Julian Speck, 1. r.

Maja Marić, 1. r.

Sijetanj
Svaka nova godina donese nam sijetanj, To je hladan mjesec kratkog dana, ali ispunjen zimskim radostima. Jezera se lede, sanjke skripe, a snjegovici nam se smiješe.
Travanj
Stiglo je proljeće i iz zimskog sna sve se budi. Stabla su se zarezeli, po cvjetu pčelice lete, a zore okupane

rosom blistaju.
Srpanj
Zbogom pličo, zbogom knjige, zbogom škole. Dobro jutro Hrvatskoj, dobar dan moru i svoj ljepoti koja živi u meni.
Listopad
To je deseti mjesec u godini, mjesec koji nas lagano uvođe u zimski san. Dan se skratilo, lišće otpalo i miraz već polako zemlju prilijeće. Vjeverice skupljaju plodove da imaju što jesti u dugim zimskim danima.

Leticia Piteša, 2. r.

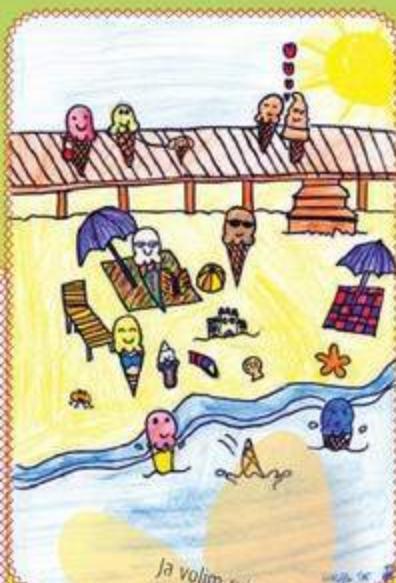
Maja Barać, 2. t.

Luca Lilić, 4. t.

Moj najdraži mjesec je rujan, zato što nije ni prehladno ni pre-toplo. Također mi je najdraži jer mi je tada rođendan. U srpnju i kolovozu mi uvijek bude lijepo kad odemo na odmor u Hrvatsku i Bosnu. Tamo su nam rođaci i cijela obitelj. Ali mi se ne svidaju sjećanj i veća što bude mracho i hladno, a kad se počne topiti snijeg onda je sve kizavko i bude mi nelagodno hodati po cesti. I mjeseci koji nemaju praznike su bas dosadni, imamo školu, leski jer onda svaki dan, osim vikenda, imamo školu.

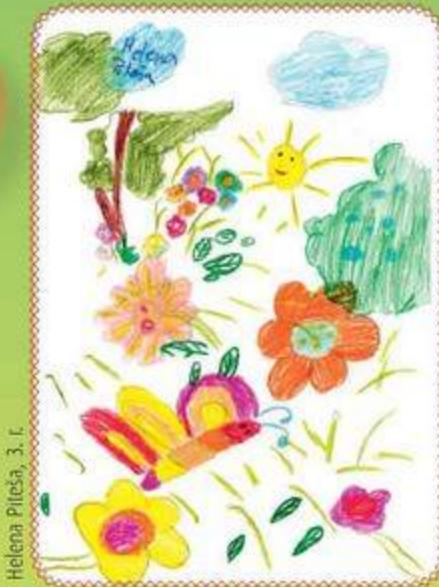
Iva Brzović, 8. t.

Lucija Repušić, 4. t.

Niko Sučić, 4. t.

Helena Pilča, 3. t.

Maya Morgenstern, 4. t.

Moj najdraže godišnje doba je zima. Tad mi je rođendan i ima puno snijega pa se mogu sankalji. Ne volim jesen jer stalno pada kiša i onda ne mogu idti van.

Luka Vukadin, 3. t.

Dajan Vlahović, 2. t.

Magdalena Čavar, 2. t.

HRVATSKI SUVENIRI

– mamci za ljubitelje uspomena

MARASCHINO

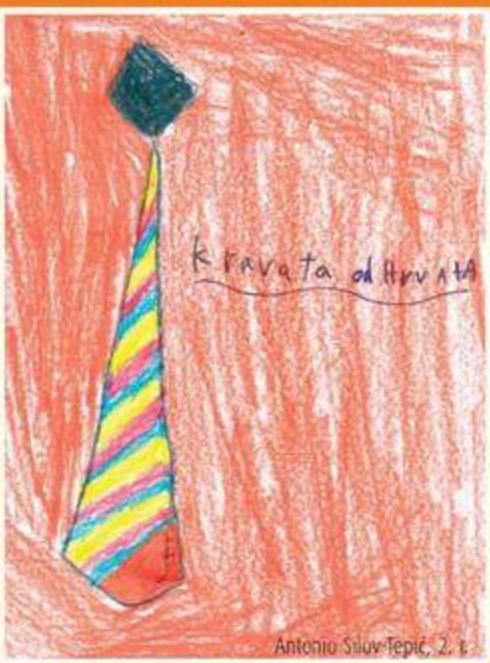
Maraschino je originalni zadarski liker poznat diljem svijeta. Proizvodi se od dalmatinske višnje maraske po recepturi koja je stvorena i zapisana još na početku 16. stoljeća. U 18. stoljeću, kada se u Zadru razvija industrijska proizvodnja likera, Maraschino je krenuo u svijet i morskim putovima doplovio u sve važnije europske luke i metropole. Osvorio je i jednog od najvećih osvajača 19. st. Napoleona Bonapartea koji je u njemu osobito uživao nakon ručka ili večere. Obožavali su ga francuski kraljevi i ruski carevi, a u zadarskoj je luci ukrcavan na engleske brodove po narudžbi kraljice Viktorije. Hrvatska turistička zajednica uvrstila je 1999. bocu tradicionalno opletenog Maraschina na popis autentičnih hrvatskih suvenira.

Anđela Franjičević, 8. r.

KRAVATA

Kravata se smatra izvornim hrvatskim proizvodom. Raširila se Europom u 17. st. posredstvom hrvatskih vojnika u Tridesetogodišnjem ratu, na kojima je postala prepoznatljiv modni detalj. Među prvima su je prihvatali Francuzi pa u njihov jezik dolazi pod nazivom cravate, a kasnije i u druge europske jezike pod sličnim nazivima. Hrvatski je sabor 2008. iskazao kravati posebnu počast proglašivši Dan kravate koji se obilježava 18. listopada.

Petar Sušilović, 5. r.

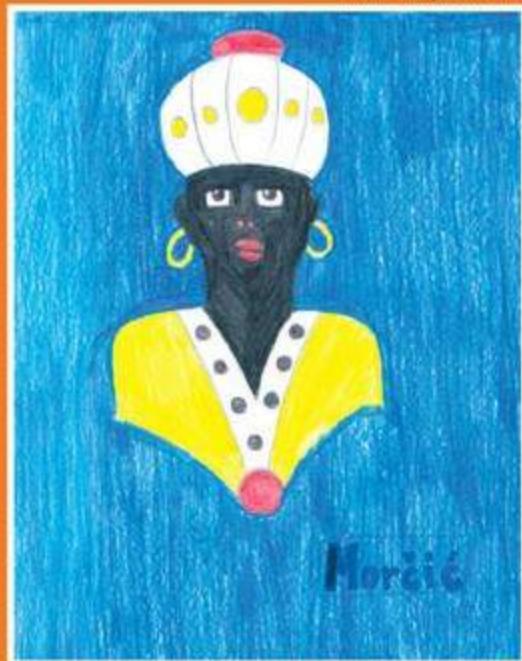

Antonio Šilov-Tepić, 2. r.

MORČIĆ, RIJEČKI SREĆONOŠA

Anđela Franjičević, 8. r.

Morčić je pučki nakit, jedan od najprepoznatljivijih simbola Rijeke, Kvarnera i Hrvatskog primorja, najzastupljeniji u obliku naušnice. Naušnice s poprsjem crnog čovjeka s bijelim turbanom i danas se nose kao znak identiteta, znak pripadnosti primorskim krajevima. Na nastanak morčića velik je utjecaj imala Venecija jer je u 17. i 18. st. bila opsjednuta Orientom, pa je tako uz orientalne začine, mirise, tkaničnu, odjeću i nakit, u odaje bogatih venecijanskih patricija uvela paževe i sluge - crnce u orientalnoj odjeći. To je potaknulo mnoge venecijanske zlatare da počnu izrađivati ukrasne igle u obliku crnca s turbanom, zlatnog poprsja, bogato ukrašenog dragim kamenjem, prozvanog "moretto". U isto vrijeme u Rijeci nastaje morčić kao skromnija verzija venecijanskog "moretta".

Anđela Franjičević, 8. r.

BAJADERA

Bajadera je najpoznatija hrvatska slastica koju proizvodi tvrtka Kraš. To pralina od nugata koji je obogaćen bademom, lješnjacima ili orasima koji joj daju specifičan i prepoznatljiv okus. Zbog visoke kvalitete i prepoznatljivosti Kraševa je Bajadera dobila oznaku Izvorno hrvatsko kao prvi proizvod konditorske industrije.

Luka Sušilović, 5. r.

Ivan Bilogrević, 4. r.

Luka Čaran, 4. r.

Matea Ćeko, 1. r.

RAPSKA TORTA

Rapska torta tek je nedavno postala suvenir otoka Raba iako recept, koji u originalu čuvaju sestre benediktinke, potječe još iz 12. stoljeća. Torta je nekad bila kolač imućnih građana Raba, a danas je u izvornom obliku spravlja samo nekoliko Rabljanki.

Recept

Tijesto:

- 8 jaja
- 9 žlica šećera
- 1 žličica soli
- 1 dl maraschina
- 1 dl vode
- 25 dag biljne masti
- 1 kg brašna

Nadjev:

- 2 kg blanširanih badema
- 2 kg šećera
- ½ kg margarina
- 12 jaja
- 2 dl maraschina
- korica limuna
- korica naranče

Umiješamo sastojke za tijesto. Dobivenu smjesu tijesta ostavimo u frižideru pola sata do sat vremena da odleži. Pomiješamo sve sastojke za nadjev. Kada je tijesto odležalo, razvaljamo ga jako tanko, svega par milimetara debljine te ga razrežemo u željeni oblik. Tradicionalni oblik rapske torte je puž. Na razvaljano tijesto stavljamo nadjev. Od viška tijesta možemo napraviti čipkicu koja nam služi za ukras i da ne bi smjesa izašla van, stavimo ju na kolač te cijeli kolač stavimo peći u pećnicu na 140° C oko 20 minuta.

Tomislav Rezić, 7. r.

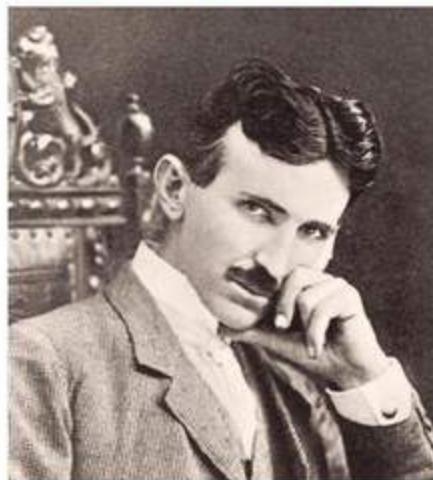

Daniela Vlahović, 4. r.

Moji uzori

Moj uzor je hrvatski znanstvenik i izumitelj Nikola Tesla. On je živio od sredine 19. do sredine 20. stoljeća i bio je poznat u cijelome svijetu. Izumio je izmjeničnu struju i bio je veliki vizonar. Ja bih voljela baš kao i on izumiti neke nove stvari koje bi u budućnosti olakšale život ljudima na Zemlji. Moje ideje i izumi rješili bi sve današnje ekološke probleme. Zbog toga su mi u školi najdraži znanstveni predmeti. Nadam se da će i ja jednoga dana biti uspješna kao moj uzor - Nikola Tesla.

Laura Jedvaj, 6. r.

Moj uzor je Ivan Rakitić. On igra nogomet za poznati klub Barcelona. Rakitić ujedno igra i za hrvatsku reprezentaciju iako je rođen u Švicarskoj. Ja sam rođen u Berlinu i isto tako bih želio jednoga dana zaigrati za nogometnu reprezentaciju Hrvatske. Rakitić je moj veliki uzor zato što i ja aktivno igram i volim nogomet. Mislim da od svog uzora mogu puno toga naučiti.

Mario Mlinar, 7. r.

Moj uzor je J.R.R. (John Ronald Reuel) Tolkien jer je napisao odličnu knjigu „Hobit“. To je moja omiljena knjiga. Kad odrastem htio bih biti veliki pisac kao on. Ja bih isto htio napisati uzbudljivu fantastičnu priču i biti uzor drugima.

Lukas Jedvaj, 5. r.

Ante Gotovina je moj uzor zato što je on jedan od najvećih hrvatskih heroja. Moj dida i tata su imali priliku upoznati ga, što je i moja velika želja.

Pred kraj rata u ljeto 1995. godine započinje vojna operacija Oluja. Split se još uvijek brani kao i Dubrovnik, no Vukovar je već odavno pao. Rat se približava kraju. Ako operacija Oluja ne uspije, Hrvatska će izgubiti rat. Neprijatelj ne može probiti obranu Splita koji je strateški vrlo važan jer opskrbuje dalmatinsko zaleđe koje je pod stalnim napadima neprijatelja. Rat će na kraju završiti pozitivno za Hrvatsku koja će zahvaljujući operaciji Oluja i pobijediti.

Tu važnu operaciju predvodio je moj uzor Ante Gotovina. On nije tek običan general koji se bavio taktiziranjem na sigurnom daleko od opasnosti bojišta. Gotovina je uvijek budno pratilo što se događa na ratištima, pomagao ostalim braniteljima i tražio najbolja rješenja za Hrvatsku. Zato je on moj uzor!

Ivan Škaro, 5. r.

Ja imam puno uzora iz Hrvatske. Jedan od njih je i američki izumitelj hrvatskog podrijetla Anthony „Ante“ Maglica. On je osnivač tvrtke Mag Instrument Inc. koja proizvodi baterije Maglite. Rođen je u New Yorku, a djelatnost je proveo na otoku Zlarinu u Hrvatskoj. Obitelj mu se, zbog velike ekonomske krize, morala vratiti iz SAD-a u Hrvatsku. Kad je ta kriza prošla vratili su se ponovno u Ameriku. Ante Maglica mi je uzor zato što je počeo kao mali mehaničar, a na kraju je uspio postati veliki izumitelj.

Hanna Pikančić, 9. r.

Moj uzor i heroj iz Hrvatske je Nikola Tesla. On je istraživač stvari vezane uz struju i zbog toga je postao jako poznat u cijelome svijetu. Bio je jako dobar znanstvenik. Tesla je otkrio puno toga na području tehnike i fizike.

Radio se u Hrvatskoj u malenom mjestu pored Gospića. Živio je u New Yorku do svoje smrti 1943. godine. Kada je umro, cijeli svijet je tugovao jer je Tesla za života puno toga istraživač. I poslije smrti je ostao veliki uzor drugim znanstvenicima. Nikola Tesla je bio jedan od najpoznatijih znanstvenika na svijetu. Po njemu su ime dobili brojni termini u elektrotehnici.

Niko Vrban, 5. r.

Iz Hrvatske imam čak nekoliko uzora. Jedan od tih uzora je slavni Slavoljub Penkala. On je poznati izumitelj koji je izumio mehaničku olovku - penkalu. Zahvaljujući Penkali učenici širom svijeta danas u školama svakodnevno mogu pisati penkalom.

Marija Maduna, 9. r.

Moj uzor može biti svatko tko je marljiv, uporan i radišan. Tako sam ja za svoj uzor odabrala svoju sestričnu Kristinu iz Hrvatske. Ona svaki dan prije škole mora ići raditi u razne bolnice kako bi izučila zanat za medicinsku sestru. Voli pjevati i plesati baš kao i ja. Vikendom kada njezini roditelji rade ona se brine o svom mlađem bratu i često ga vozi na nogomet. Nedjeljom voli ići u crkvu, a nakon toga se voli družiti s prijateljima. Zbog svega toga je upravo Kristina moj najbolji uzor.

Lea Habjanec, 6. r.

Ja jako volim skijanje pa sam se zato odlučio za Ivicu Kostelića kao mog uzora. Ivica Kostelić je alpski skijaš. Rođen je 23. studenog 1979. godine u Zagrebu. Njegova sestra je također poznata skijašica Janica. Ivica i Janica su najbolji hrvatski skijaši svih vremena. Na Olimpijskim igrama Ivica je osvojio četiri srebrne medalje, a Janica četiri zlatne i dvije srebrne. Na svjetskim kupovima pobijedio je ukupno dvadeset i šest puta.

Prije više od dvadeset godina Ivica je mom djedu slomio nogu na skijanju na Sljemenu. Dok je moj djed stajao uz stazu, Ivica se zaletio u njega. Osim skijanja Ivica voli i roniti. Kad je moj tata prije petnaestak godina ronio na Korčuli, Ivica je bio na istom brodu kao i on. Tata mi je rekao da su ga tom prilikom skoro zaboravili u moru.

Fabian Bauer, 5. r.

Moj uzor je Mirko Filipović, poznatiji kao Cro Cop. On je bio borac u MMA i K1. Borilačku karijeru je započeo kickboxingom. Prvi put se borio u K1 1996. godine, a u UFC-u 2007. Cro Cop se prestao aktivno boriti 2015. godine čime prestaje njegova borilačka karijera. On je moj uzor jer volim gledati borilačke sportove, a on je prava legenda tih sportova. Želja mi je biti jak kao on kako bih jednoga dana mogao postati vrhunski borac kao moj uzor Cro Cop.

Filip Novokmet, 9. r.

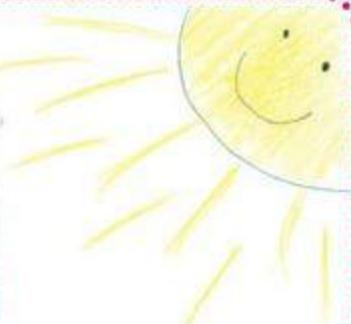
ONI KOJE VOLIMO...

Moja mama

Moja mama se zove Dijana. Ona i ja volimo zajedno ići u kino. Često mi govori „zlatu moje“. Ona stvarno dobro vozi auto, voli jesti kolate i gledati seriju na televiziji, ali ne voli RTL. Često mi pomaže u matematici.

Ivan Čolak, 2. t.

Gabrijela Dropulja 3. t.

Moja mama se zove Ivanka. Ima 42 godine. Ona voli praviti kolace, čini je veselom kad sam dobra i poslušna, a tužna je kad se svadam s braćom. Uvijek se brine o nama. Moja mama je najbolja mama na cijelome svijetu!

Angelina Litanin, 2. t.

Mojoj seki imo je Angelika. Ona ima sedam i pol godina. Voli se igrati, čitati i jesti pite. Dubra je u matematici i lijepo crta. Voli mace, boje i sve što je šarenog. Ona se stalno smije.

Magdalena Čavar, 2. t.

Moja prijateljica

Moja najbolja prijateljica zove se Victoria, a nadimak joj je Vici. Ima devet godina i ide u 4. razred. Niska je i mišava. Ima plavu kosu, zelene oči i na obrazima pjegice od sunca. Ona voli svirati gitaru i violinu, a ne voli kad joj se zaprija nova odjeća. Vici i ja idemo u isti razred. Obje smo dobre učenice, ali nekad radimo sitne gluposti. Ona je uvijek vesela i dobro raspoložena i s njom mi nikad nije dosadno.

Tatjana Weber, 4. t.

Slavoniji

Kad ljeto dođe
i žetva krene,
slavonska polja
misle na mene.

Godinu cijelu
živim za taj dan,
da opet dodjem
u slavonski raj.

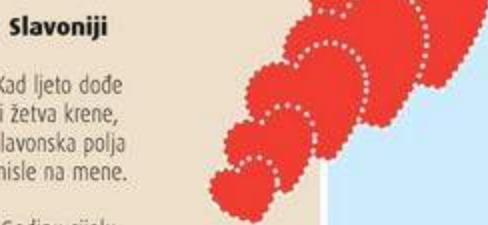
Zrela me polja
vidjeti želete,
pričat će priču
kako je tamo
kad nema mene.

Šaptanjem gore
Papuk pjesmu pjeva,
raduje se meni
darove mi spremi.

A kućica moja
sva u bijelom čeka,
ko mlađenka svoga
voljenog čovjeka.

Da dolazim skoro
to već dobro znaju,
stegnut će me čvrsto
u svom zagrljaju.

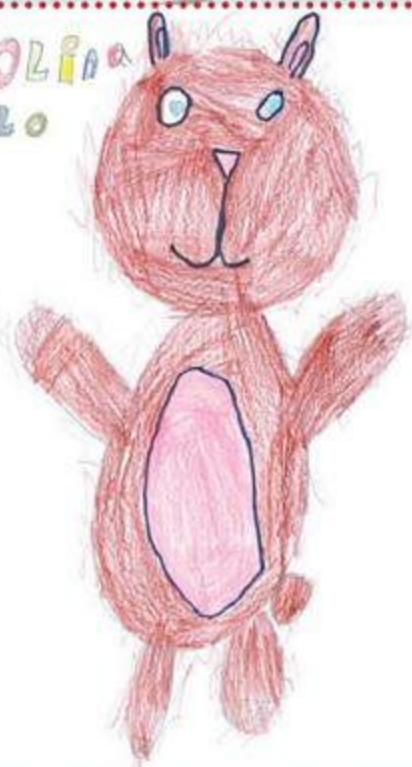
Stanko Stanković, 6. r.

Ovo je priča o mom djedu Zajku. On ima 83 godine. Radio se u Đajićima, malom selu u Bosni. Pedeset godina djed je živio u Njemačkoj, u Kasselu. Bio je stolar i radio je automobile za Mercedes. Kad je prošle godine umrla moja baka, djed se vratio u Bosnu. Danas živi u Sarajevu. Kad djeda najviše volim kad mi priča o doživljajima iz svoje mladosti. Ispričao mi je više priča, a najzanimljivija mi je ona iz Drugog svjetskog rata kad je djed pomogao jednom ranjenom vojniku.

Benjamin Weber, 7. r.

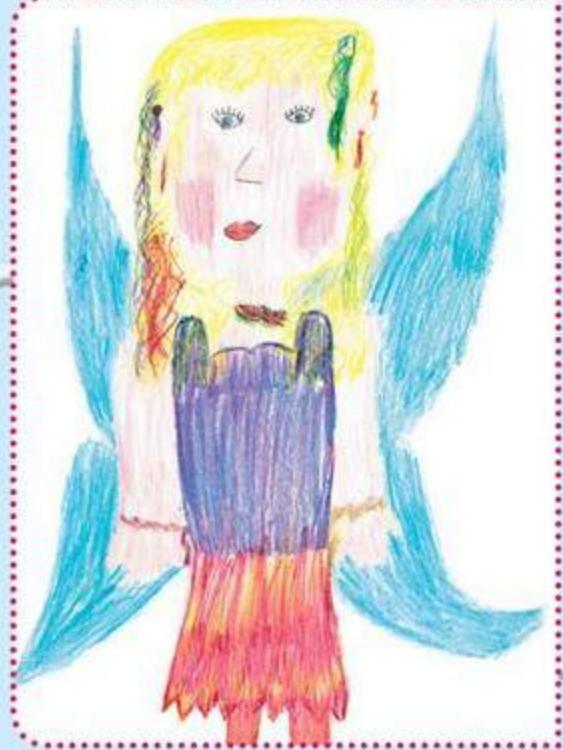
NIKOLINA
BRALO

Nikolina Bralo, 2. r.

Moj rođak se zove Ivan. Ima 11 godina i ide u 5. razred. Ivan živi u Hrvatskoj. Voli voziti bicikl i igra rukomet. Jako se dobro slazemo i igramo kad dođem k njemu u Hrvatsku.

Antonio Ličanin, 4. r.

Ema Lončarević, 4. r.

Moj dida

Moj se dida zove Mate. On ima 70 godina. Dida živi u Prološcu, u velikoj kući na tri kata. Oko kuće je veliki vrt. U vrtu se nalaze pčele koje daju ukušni i zdravi med. Moj dida je kupio novu košnicu za pčele i sad ih ima mnogo. Dida uskoro stiže u Berlin i ja se zbog toga jako radujem.

Filip Bajić, 3. r.

Hrvatske legende

Što Nijemci znaju o Hrvatskoj?

Naša se zemlja dići brojnim kulturnim i povijesnim znamenitostima, prirodnim ljepotama, slavnim izumiteljima i uspješnim sportašima, a po čemu je poznata Nijemcima pokušali smo doznačiti u anketi u kojoj je sudjelovalo deset slučajnih prolaznika ispred naše škole Friedensburg-Oberschule u Charlottenburgu.

Michael (59, filmski redatelj): To je zemlja lijepe prirode i znam za rat s početka devedesetih. Rado bih znao jesu li danas sva minski sumnjava područja razminirana.

Heidi (67, umirovljenica): Hrvatska je turistička zemlja, a ovih dana na televiziji dosta pratim angažman oko prihvata izbjeglica u hrvatskim tranzicijskim centrima.

Dietmar (27, glumac): Čisto more, lijepa plaža...

Thomas (38, sociolog): Već nekoliko godina sa svojom obitelji ljetujem u Hrvatskoj. Imate prekrasna mala mjesta uz more!

Emre (18, maturant): Moj je razred u Hrvatskoj bio na ekskurziji!

Andreas (40, odvjetnik): Znam da se Hrvatska od 2013. nalazi u sklopu Evropske unije kao njena najmlađa, 28. punopravna članica.

Inge (55, voditeljica doma za starije): Ukušna hrana i dobra vina!

Beate (60, umirovljenica): Ljeto, sunce, visoke temperature, bila je dio Jugoslavije.

Hans-Bernd (68, slikar): Poznata mi je po nogometu Davoru Šukeru, Luki Modriću, Ivici Oliću...

Simon (32, kuhar): Zemlja predivnih otoka, uvala i plaža, čistoga mora. Bio sam na jedrenju i shvatio zašto za Hrvatsku kažu da je zemlja s tisuću otoka!

Anketu proveli: Andela Franjičević, 8. r., Enrique Škaro, 9. r. i Paul Meić, 9. r.

Tifani Pek, 8. r.

Učenici škole Johanna Eck pruveli su na obližnjoj stanici anketu među 33 slučajnih prolaznika. Njih 26 je znalo gdje se nalazi Hrvatska, a posjetilo ju je 7 ispitanika. Hrvatsku planira posjetiti 23 od 33 ispitanice osobe, a kad smo ih upitali što im prvo padne napamet kad čuju za Hrvatsku većina ih je odgovorila: plaža, more, sunce, odmor. Neki su se sjetili Dubrovnika, troje ih je spomenulo Domovinski rat, a jedan je gospodin rekao: lijepi žene! Naše smo sugrađane upitali i znaju li neke poznate osobe iz Hrvatske. Tu su pobijedili naši nogometari, Ivan Rakitić je dobio dva glasa, a Mario Mandukić i Luka Modrić po jedan.

U anketi su sudjelovali Ivica Mlinar 11. r., Franzceska Čubela 10. r., Ante Čaran 10. r., Lucia Baran 7. r. i Ivana Čaran 7. r.

U petak, 13. svibnja održana je izložba radova učenika hrvatske nastave u Veleposlanstvu Republike Hrvatske. Izložbu je otvorio hrvatski veleposlanik Ranko Vilović, a tekst o hrvatskim legendama i mitovima pročitala nam je učenica 6. razreda Ivana Vujević. Ovom izložbom, koja nosi naziv *Hrvatske legende i mitovi*, učenici hrvatske nastave željni su na papir pretvoriti svoje videnje vrijednog dijela hrvatske narodne baštine i usmene književnosti. Hrvatska baština prepuna je zanimljivih, ali i nedovoljno poznatih, legendi i mitova u kojima susrećemo spretne vile, hrabre vitezove, jake divove, odlučne kraljeve, strašne zmajeve... Posjetitelji su mogli vidjeti kako su učenici zamisili neke poznate hrvatske legende poput legende o hrvatskom grbu ili legendu o hrvatskom Rumeu i Juliji - Miljenku i Dobrili, ali naučili i neke nove legende, poput legende o viškim macićima ili nastanku pulske arene za koju su odgovorne vile. Mitovi često objašnjavaju nastanak gradova, a našim se učenicima posebno svidio mit o istarskim divovima koji su sagradili grad ove na brežuljima.

Fotografije: Željko Matić / Berlinski magazin

Antonia Lajh, 4. r.

Ivana Bilogrević, 3. r.

Melissa Šrtak, 4. r.

Laura Čabraja, 1. r.

i mitovi u slici

Lana Klišanin, 2. r.

Andreja Mađuna, 4. r.

Tyrese Magdić, 2. r.

Luka Glavurić, 2. r.

Gabrijel Vučetić, 3. r.

Gustav-Freytag-Oberschule

Andelko, Annalena i Emma (Nedostaje Vincenza.)

Tatjana, Laura, Melissa, Marko, Elias, Loris (Nedostaje Maya.)

Valentina, Ivana B., Klara Marija, Ivan Ć., Ivan B. (Nedostaju Tea, Lucijana, Andela, Ivana K., Loraine i Tifani.)

St. Ludwig Kath. Grundschule

Emilia, Maja, Mara, Gabriel, Matej, Antonio, Fabian, Josip, Leona, Leticia, Marta, Ilijana, Mia i Emilia

Lucija, Marina, Helena, Luca, Niko, Mirko, Mateo, Antonio, Mate (Nedostaje Bruno.)

Katholische Schule St. Alfons

Ana-Lena, Ema, Nikolina, Laura, Antonia T., Ivana, Gabrijel (Nedostaje Antonia L.)

Lily Braun Gymnasium

Maria, Terezija, Antonia, Andrea, Roko (Nedostaju Marko i Ana.)

Antonia, Helena, Matej (Nedostaje David.)

Gabrijela i Stanko

Noah, Ana L., Ana B. i Ivano-Duje (Nedostaje Emilia.)

Matea, Anna-Maria, Ivano, Klara, Mara, Magdalena, Luka B. i Noah (Nedostaju Ana-Marija, Luka P., Ivana, Jacqueline, Tyrese i Leroy.)

Andela

Johanna-Eck-Schule

Ante, Josip, Lucia, Ivana, Franzceska, Luka, Ivica, Domagoj (Nedostaje Kornelia.)

Marlena, Patricia, Luka i Anton B.
(Nedostaju Matea, Iva, Anton D. i Mateo.)

Niko, Fabian, Ivan, Filip, Daniel, Marija i Hanna

Iva, Jana, Maria, Ivana,
Mile i Lovro

Tereza, Maja, Martina, Viktorija, Paulina, Ana,
Ana-Marija, Andrea, Samuel, Dan, Kristian i Mijo

Dajan, Antonio, Elena, Stefano, Danija, Lucia, Luka i Milijan
(Nedostaju Daniel i Andrijan.)

Leticia, Lea, Laura, Constantin, Liam, Lukas i Mario

Friedensburg-Oberschule

Anamaria, Nathalie, Mariam, Angelika, Magdalena,
Julian, Antonia, Toni, Tomislav, Datijo
(Nedostaju Mila i Matu.)

Amalija, Benjamin, Paul

Adolf-Glassbrenner-Grundschule

Luka

Angelina, Lana, Ivan, Antonio, Luka, Filip

Petar, Luka, Tomislav, Mia, Lana